

Arrest

nr. 324 625 van 4 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275/4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, wettelijk vertegenwoordigd door zijn ouders X en X, op 29 november 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. VANHALST.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Jouw moeder (L.N. (...), CGVS (...)) verklaarde in jouw hoofde het volgende: Je bent geboren op (...) 2020 in Tbilisi en bezit de Georgische nationaliteit. Eind oktober 2022 verliet je samen met je moeder Georgië. Je vader had Georgië reeds verlaten in april 2022.

Jouw vader diende op 7 april 2022 een verzoek om internationale bescherming in in België omwille van een rechtszaak die tegen hem zou zijn aangespannen wegens onwettige grensovertreding naar Zuid-Ossetië en omwille van beperkte toekomstperspectieven in Georgië. Het CGVS nam op 27 januari 2023 een wegeringsbeslissing inzake het verzoek van uw vader. Hij tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Dit beroep werd op 23 mei 2024 door de RvV verworpen.

Jouw moeder diende op 7 november 2022 een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Jouw moeder verklaarde dat ze problemen vreesde met haar familie omwille van haar huwelijk

met jouw vader, alsook dat ze als verrader beschouwd zou worden in Georgië omwille van haar standpunten over de oorlog in Oekraïne. Het CGVS nam op 27 december 2023 een weigeringsbeslissing inzake het verzoek van je moeder. Zij tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de RvV. Dit beroep werd op 23 mei 2024 door de RvV verworpen.

Op 3 juni 2024 dienden je ouders in jouw hoofde een verzoek om internationale bescherming in. Je moeder verklaarde dat het niet veilig zou zijn voor jou in jullie regio van herkomst, waar zij een huis bezit, omdat de regio door Rusland bezet is. Elders in Georgië zouden jullie geen eigen huis hebben om in te wonen. Ze herhaalde dat ze een vrees had voor haar vader en dat hij ook jou zal lastigvallen bij terugkeer naar Georgië. Daarnaast verklaarde je moeder dat je in België psychologische begeleiding krijgt. In Georgië zou je deze zorg niet kunnen krijgen omdat het te ver van uw woonplaats zou zijn en jouw moeder er de financiële middelen niet voor zou hebben. Je zou ook niet naar de kleuterschool kunnen omdat deze niet bestaan in Georgië.

Ter staving van jouw verzoek legde je moeder de volgende documenten voor: een verklaring van je psycholoog, vijf foto's van jullie regio Zuid-Ossetië, en een schriftelijke uitleg bij de foto's.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Het CGVS oordeelde dat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden. Jouw beide ouders waren aanwezig op het CGVS op de dag van jouw onderhoud. Ze kozen er voor om je moeder in jouw hoofde verklaringen af te laten leggen (Notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 26/07/2024, hierna CGVS, p. 2). Ook je advocaat was aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je administratieve dossier en uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming, waarvoor de beslissing al definitief is. Zo herhaalde je moeder haar verklaring dat ze een vrees heeft voor haar vader en dat hij ook jou zal lastigvallen bij terugkeer (CGVS, p. 9). Hierbij moet worden opgemerkt dat de vermeende problemen van je moeder met haar familie reeds ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. Deze beoordeling werd gevolgd door de RvV. Ook haalde je moeder opnieuw aan dat zij, en bijgevolg ook jij, niet terug kan naar Georgië omdat haar huis zich in bezet gebied bevindt (CGVS, p. 7-8). Je moeder stelt dat ze zou moeten terugkeren naar de bezette regio omdat ze elders in Georgië geen eigen huis heeft (CGVS, p. 6). Het zou daar voor jou te gevaarlijk zijn, je zal er gediscrimineerd worden omwille van je Georgische nationaliteit en je zou er niet naar school kunnen omdat onderwijs er enkel in het Russisch of Ossetisch gegeven wordt (CGVS, p. 8). Ook dit element overtuigt niet. Er blijkt immers uit niets dat jullie bij terugkeer noodzakelijkerwijs in Zuid-Ossetië zouden moeten vestigen. Direct gevraagd of jullie elders in Georgië zouden kunnen gaan wonen, antwoordde je moeder dat dat wel mogelijk zou zijn, maar dat ze daar geen huis heeft (CGVS, p. 6). Deze, enkel hypothetische, mogelijke problemen met huisvesting zijn onvoldoende ernstig om een nood aan bescherming aan te tonen en vallen bovendien buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming.

Je advocaat haalde aan dat je mogelijks een risico loopt omwille van de twee gerechtelijke procedures die lopen tegen jouw vader (CGVS, p. 9). Ten aanzien hiervan moet benadrukt worden dat het CGVS oordeelde dat deze vermeende problemen voor je vader zelf onvoldoende waren om in zijn hoofde een vrees voor vervolging aan te tonen. Je vader kon geen bewijs aanleveren van de gerechtelijke procedure, wist niet wat de huidige stand van zaken was, en kon bovendien niet aantonen het om onrechtmatige gerechtelijke vervolging ging of dat de Georgische autoriteiten buitenproportioneel handelden. De RvV volgde deze beoordeling in beroep. Dat jij problemen zou krijgen in verband met de rechtszaken tegen je vader is dan ook geenszins voor de hand liggend. Bovendien werd deze vrees nooit door je moeder, maar enkel door je advocaat aangehaald, die deze op geen enkele wijze staft. Het blijft aldus bij een blote bewering, wat vanzelfsprekend onvoldoende is om een vrees voor vervolging in jouw hoofde aan te tonen.

Betreffende de verklaring van je moeder dat je in Georgië niet de nodige psychologische begeleiding zou kunnen krijgen en niet naar de kleuterschool zou kunnen (CGVS, p. 7), dient eveneens te worden opgemerkt dat deze problemen buiten het toepassingsgebied vallen van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Je moeder verklaarde dat je enkel omwille van het gebrek aan kinderpsychologen

in jouw regio en een gebrek aan financiële middelen geen psychologische zorg zou kunnen krijgen in Georgië. Er zijn volgens haar geen andere redenen waarom dit niet zou kunnen (CGVS, p. 7). Dat je niet naar de kleuterschool zou kunnen komt volgens haar omdat deze niet bestaan in Georgië (CGVS, p. 7). Deze redenen houden geen verband met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin vormen deze problemen een reëel risico op ernstige schade die de toekenning van subsidiaire bescherming zouden noodzaken.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor u rechtvaardigen.

De documenten die je voorlegde vermogen niet om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Het attest van jouw psychologe kan enkel aantonen dat je in België onder haar behandeling staat. Jouw psychologische problemen worden in deze beslissing niet betwist door het CGVS, maar zijn zoals hierboven al gesteld op zich onvoldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. De foto's van de grens in Zuid-Ossetië en bijbehorende uitleg van jouw moeder hebben enkel betrekking op de algemene situatie aldaar, waarvan het CGVS reeds op de hoogte is. Ze veranderen niets aan de vaststelling dat je bij terugkeer niet noodzakelijkerwijs in Zuid-Ossetië zou moeten wonen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in zijn verzoekschrift "*TOT NIETIGVERKLARING*" in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de motiveringsplicht zoals vervat in de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), "*het principe van behoorlijk bestuur*", het vertrouwensbeginsel, de zorgvuldigheidsplicht en de artikelen 3 en 8 van het EVRM. Tevens geeft hij aan dat verweerder een beoordelingsfout heeft begaan.

Verzoeker erkent dat er bepaalde procedurele noden werden toegepast.

Waar er gemotiveerd wordt dat hij zich beroept op dezelfde asielmotieven als zijn moeder, ontkent verzoeker dit en stelt verzoeker dat de feiten nu toch uitgaan van een andere fysieke persoon.

Verzoeker betoogt verder:

"het feit te moeten terugkeren naar de regio Zuid- of Noord-Ossetië, waar een ouderlijk of grootouderlijk huis gevestigd is, in een door de Russen bezet Georgisch grondgebied, maakt het de jonge G. (...) extra moeilijk en risicovol om daar verder opgevoed te worden, normaal naar school te kunnen gaan, en een evenwichtig bestaan te kunnen voeren ;

Hij zou er gediscrimineerd worden gezien zijn Georgische nationaliteit".

Met betrekking tot de motivering aangaande de gerechtelijke problemen van zijn vader, stelt verzoeker:

"Het is ook niet zo dat bij gebrek aan tastbare bewijselementen, die de vader niet kon voorleggen, dat in werkelijkheid in geval van terugkeer in deze regio (want de familie bezit geen huis in het eigenlijke Georgische grondgebied, doch enkel in het risico-gebied Zuid-Noord-Ossetië) de jonge asielaanvrager er geen onrechtstreekse negatieve gevolgen van zou moeten ondervinden ;

Dat de consequenties van het gedrag van de ouders vooraleer zij Georgië ontvluchtten, zowel dat van de moeder als dat van de vader, effectief een bijkomende vrees kunnen verwekken op hun kind, de jonge G. (...), in geval van terugkeer naar Georgië ;

Dat dit cumulatief negatief effect inderdaad risicovol kan zijn, temeer gezien de jonge leeftijd van de verzoeker !"

Verzoeker gaat verder in op zijn psychische problemen. Dienaangaande doet hij gelden:

"Feit is dat de moeder eerder de nadruk wilde leggen op de afwezigheid van psychologische ondersteuning in hun Opvangcentrum Fedasil te 9000 Gent. Inderdaad het gebrek/afwezigheid van een psychologe welke een deskundig rapport had kunnen opstellen, had een betere kijk gegeven op de problematiek en de vrees van G. (...) in geval van terugkeer naar Georgië.

Tot op heden, niettegenstaande diverse aanvragen in die zin, blijkt dit dode letter, zonder gevolg. Het is een kostbaar instrument dat ontbreekt, en dat de objectiviteit van de beslissing van het CGVS zou kunnen in twijfel brengen.

Het voorgelegd rapport van een psycholoog geeft geen enkel advies !

De afwezigheid van een dergelijk verslag plaatst verzoeker G. (...) in de onmogelijkheid zijn rechten — dan nog als kind — uit te oefenen”.

Inzake de neergelegde foto's, geeft verzoeker aan:

“De fotos welke neergelegd werden van de grens in Zuid-Ossetië hebben misschien wel betrekking op een algemene situatie in deze regio, doch hebben een bijzonder nadelig effect op de vrees voor terugkeer van verzoeker, en zijn ouders : zij kunnen niet anders dan naar deze gevaarlijke regio terugkeren, onder de controle van Russische militairen”.

Verzoeker vervolgt:

“Volgens het CG is de aanvraag om internationale bescherming niet ontvankelijk omdat er geen eigen feiten zouden zijn aangehaald.

Uit het voorgaande blijkt dat hij bepaalde eigen elementen niet heeft kunnen aanbrengen door het ontbreken van een objectief opgesteld rapport van een kinderpsycholoog ; Dit brengt mee dat indien nog beroep en hulp zou kunnen bekomen worden van een (kinder) psycholoog — een bijkomend stuk zou neergelegd worden ter zitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ; Dat eventuele andere geactualiseerde informatie eveneens zou bijgebracht worden”.

Verzoeker geeft nog aan dat verweerder zich negatief heeft laten inspireren door de elementen in de asiëldossiers van zijn ouders.

Volgens verzoeker werden er wel degelijk eigen feiten aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een apart verzoek rechtvaardigen.

Verzoeker voegt nog een handgeschreven verklaring met vertaling (via Google Translate), geschreven door zijn moeder, bij het verzoekschrift. Hierin komen volgens verzoeker enkele nieuwe feiten naar voor. Meer bepaald wijst verzoeker op het volgende:

*“- verkiezingen vonden plaats op 26 oktober 2024 : sedert dien is een pro-Russische regering aan de macht met tal van manifestaties, brutaliteit van de politiediensten en onwettige arrestaties ;
- achteraf blijkt dat de verkiezingen gemanipuleerd werden, meer corruptie, meer kenmerkende oorlogsdreiging ;
- mensenrechtenschendingen, verschillende wetten werden geïmplementeerd welke het Poetin- regime rechtstreeks dienen
- onmogelijkheid voor een kind of andere minderjarige om zich in een dergelijke omgeving te ontwikkelen — kind zou opgevoed worden in een gevaarlijkere omgeving, gezien zijn ouders vertegenwoordigers zijn van de oppositie, oppositie van de “Georgische Droom”- omgeving ; sedert die datum een steeds meer levensbedreigend land ;
Er zou kunnen sprake zijn van een schending van de kinderrechten en van artikel 3 (mensonterende behandeling) en artikel 8 (splitsing van de minderjarige kinderen en van de ouders uit één gezin) van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens, indien de weigeringsbeslissing van het CGVS zou leiden tot terugkeer naar het land waarvoor vrees geuit werd”.*

Verzoeker concludeert:

“Op grond van de aangehaalde argumenten en bijgevoegde stukken staat vast dat de bestreden beslissing de in het middel aangevoerde beginselen schendt ; Dat de middelen bijgevolg ernstig zijn.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“De bestreden beslissing van NIET-ONTVANKELIJK VERZOEK (MINDERJARIGE) te willen vernietigen”.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een handgeschreven verklaring van zijn moeder met vertaling bij het verzoekschrift (bijlagen 4 en 5).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, dient te worden opgemerkt dat dit artikel enkel het toepassingsgebied van deze wet bepaalt. Verzoeker duidt niet op welke wijze dit artikel *in casu* en door de bestreden beslissing geschonden zou (kunnen) zijn.

Verzoeker toont ook op generlei wijze aan dat of op welke wijze het vertrouwensbeginsel *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Het vertrouwensbeginsel houdt immers in dat de door het bestuur bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dienen te worden gehonoreerd. Voor de toepassing van dit beginsel dient aan drie voorwaarden te zijn voldaan: er moet sprake zijn van een vergissing van een overheidsorgaan, er dient ten gevolge van die vergissing een voordeel te zijn verleend aan een rechtsonderhorige en er mogen geen gewichtige redenen zijn die het afnemen van dit voordeel door de overheid zouden rechtvaardigen. Verzoeker toont met geen enkel concreet element aan dat *in casu* aan de opgesomde voorwaarden is voldaan.

Benevens voor wat de aangevoerde schending van de motiveringsplicht en de zorgvuldigheidsplicht betreft, geeft verzoeker evenmin aan op welk beginsel hij doelt waar hij de schending aanvoert van *“het principe van behoorlijk bestuur”*. Evenmin werkt hij concreet uit waaruit deze schending zou bestaan.

Derhalve wordt de schending van voormeld wetsartikel en de voormelde beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.2. De Raad doet in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voorts geen uitspraak over een maatregel tot terugleiding of verwijdering. Verder maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is *in casu* dan ook niet aan de orde.

3.3. De schending van artikel 8 van het EVRM, dat het recht op eerbiediging van het privé-, familie- en gezinsleven behelst, wordt te dezen door verzoeker ook niet op dienstige wijze opgeworpen. De Raad doet in het kader van onderhavig beroep, zoals reeds hoger werd opgemerkt, namelijk noch uitspraak over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel, noch over burgerlijke rechten of de gegrondheid van een strafvervolgung. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of er in hoofde van verzoeker al dan niet is voldaan aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming zoals bepaald in de artikelen die dienaangaande zijn opgenomen in de Vreemdelingenwet.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft voorts tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit je dossier blijkt immers dat je minderjarig bent. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van je verzoek door het Commissariaat-generaal. Het CGVS oordeelde dat je nog te jong bent om zelf gehoord te worden. Jouw beide ouders waren aanwezig op het CGVS op de dag van jouw onderhoud. Ze kozen er voor om je moeder in jouw hoofde verklaringen af te laten leggen (Notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 26/07/2024, hierna CGVS, p. 2). Ook je advocaat was aanwezig tijdens het persoonlijk onderhoud, die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan je verplichtingen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstige argument aan.

Vooreerst erkent verzoeker in het voorliggende verzoekschrift immers uitdrukkelijk dat de voormelde steunmaatregelen werden verleend.

Uit de neergelegde getuigenverklaring, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, blijkt verder slechts dat verzoeker in het opvangcentrum psychologisch werd begeleid in het kader

van een hulpvraag van opvoedingsproblemen, relatieproblemen van zijn ouders en een depressieve stemming. Verzoeker reikt tot op heden geen bijkomende psychologische attesten aan. Evenmin toont hij aan of werkt hij uit dat op of welke wijze zijn psychische problemen of bijkomende vaststellingen inzake deze problemen een beter licht hadden of zouden kunnen werpen op zijn problematiek en vrees bij terugkeer naar Georgië, hem ervan zouden hebben weerhouden *“bepaalde eigen elementen”* aan te brengen en/of hem zouden hebben gehinderd of zouden kunnen hinderen om, dit met de bijstand van zijn ouders, zijn rechten als kind uit te oefenen. Dit geldt nog des te meer nu verzoekers moeder werd gehoord en in naam van verzoeker diens asielmotieven uit de doeken kon doen. Verzoeker kan met de voormelde, dusdanig algemene en ongefundeerde beweringen, inzake dewelke hij niet de minste verdere duiding of precisering verstrekt, bezwaarlijk volstaan om aan te tonen dat zijn psychische problemen van zulke aard waren of zijn dat deze een bijzondere procedurele nood uitmaken of uitmaakten, om aannemelijk te maken dat er *in casu* en in zijn hoofde bijkomende steunmaatregelen hadden of zouden moeten worden verleend, om afbreuk te doen aan de motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing en om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.6. Verzoeker kan voorts hoegenaamd niet worden gevolgd waar hij tracht te laten uitschijnen dat zijn verzoek om internationale bescherming door verweerder niet op een objectieve wijze zou zijn behandeld. Uit het loutere feit dat er in de bestreden beslissing wordt verwezen naar de vaststellingen die werden gedaan in het kader van de verzoeken om internationale bescherming die eerder werden ingediend door zijn ouders, hetgeen overigens logischerwijze voortvloeit uit en kadert binnen het onderzoek in het licht van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, kan zulks namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid. Hoe zulks zou kunnen worden afgeleid uit het feit dat er door verzoeker geen bijkomende psychische attesten werden neergelegd, kan verder hoegenaamd niet worden ingezien en wordt door verzoeker niet uitgewerkt. Voor het overige brengt verzoeker geen enkel concreet gegeven aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn verzoek om internationale bescherming niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de verzoeker om internationale bescherming. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

3.7. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

In het licht van voormeld wetsartikel, wordt in de bestreden beslissing vooreerst geheel terecht gemotiveerd: *“In dit geval blijkt uit je administratieve dossier en uit je verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming deels berust op dezelfde gronden die je ouders aanhaalden ter staving van hun verzoeken om internationale bescherming, waarvoor de beslissing al definitief is. Zo herhaalde je moeder haar verklaring dat ze een vrees heeft voor haar vader en dat hij ook jou zal lastigvallen bij terugkeer (CGVS, p. 9). Hierbij moet worden opgemerkt dat de vermeende problemen van je moeder met haar familie reeds ongeloofwaardig werden bevonden door het CGVS in het kader van haar eigen verzoek om internationale bescherming. Deze beoordeling werd gevolgd door de RvV.”*

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat hij een andere persoon is dan zijn moeder, brengt namelijk geenszins met zich dat de door hem aangevoerde problemen en vrees, dit in weerwil van het voorgaande, eigen feiten zouden zijn in de zin van voormeld wetsartikel die een apart verzoek rechtvaardigen.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Ook haalde je moeder opnieuw aan dat zij, en bijgevolg ook jij, niet terug kan naar Georgië omdat haar huis zich in bezet gebied bevindt (CGVS, p. 7-8). Je moeder stelt dat ze zou moeten terugkeren naar de bezette regio omdat ze elders in Georgië geen eigen huis heeft (CGVS, p. 6). Het zou daar voor jou te gevaarlijk zijn, je zal er gediscrimineerd worden omwille van je Georgische nationaliteit en je zou er niet naar school kunnen omdat onderwijs er enkel in het Russisch of Ossetisch gegeven wordt (CGVS, p. 8). Ook dit element overtuigt niet. Er blijkt immers uit niets dat jullie je bij terugkeer noodzakelijkerwijs in Zuid-Ossetië zouden moeten vestigen. Direct gevraagd of jullie elders in Georgië zouden kunnen gaan wonen, antwoordde je moeder dat dat wel mogelijk zou zijn, maar dat ze daar geen huis heeft (CGVS, p. 6). Deze, enkel hypothetische,

mogelijke problemen met huisvesting zijn onvoldoende ernstig om een nood aan bescherming aan te tonen en vallen bovendien buiten het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Hij beperkt zich er in dit kader immers toe de reeds eerder voor hem afgelegde verklaringen te herhalen. Hiermee doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande.

Voorts wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Je advocaat haalde aan dat je mogelijks een risico loopt omwille van de twee gerechtelijke procedures die lopen tegen jouw vader (CGVS, p. 9). Ten aanzien hiervan moet benadrukt worden dat het CGVS oordeelde dat deze vermeende problemen voor je vader zelf onvoldoende waren om in zijn hoofde een vrees voor vervolging aan te tonen. Je vader kon geen bewijs aanleveren van de gerechtelijke procedure, wist niet wat de huidige stand van zaken was, en kon bovendien niet aantonen het om onrechtmatige gerechtelijke vervolging ging of dat de Georgische autoriteiten buitenproportioneel handelden. De RvV volgde deze beoordeling in beroep. Dat jij problemen zou krijgen in verband met de rechtszaken tegen je vader is dan ook geenszins voor de hand liggend. Bovendien werd deze vrees nooit door je moeder, maar enkel door je advocaat aangehaald, die deze op geen enkele wijze staft. Het blijft aldus bij een blote bewering, wat vanzelfsprekend onvoldoende is om een vrees voor vervolging in jouw hoofde aan te tonen.”

Verzoeker voert ook ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. In zoverre hij andermaal aanhaalt dat zijn familie enkel in bezet gebied een huis bezit, kan dienstig worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen. Door eenvoudigweg en op blote, algemene en ongefundeerde wijze te poneren dat het niet uit te sluiten valt dat verzoeker *“onrechtstreekse negatieve gevolgen (...) zou (...) ondervinden”* ten gevolge van de rechtszaken tegen zijn vader, doet verzoeker aan de voorgaande motieven verder hoegenaamd geen afbreuk. Verzoeker reikt geen enkel concreet gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij ten gevolge van de rechtszaken jegens zijn vader, die in hoofde van zijn vader zelf blijkens de beoordeling die geschiedde bij arrest nr. 307 107 van 23 mei 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) geen aanleiding kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming, ook maar iets zou dienen te vrezen bij een terugkeer naar zijn land van herkomst.

Waar verzoeker op algemene, ongefundeerde en niet nader uitgewerkte wijze beweert dat *“de consequenties van het gedrag van de ouders vooraleer zij Georgië ontvluchtten, zowel dat van de moeder als dat van de vader, effectief een bijkomende vrees kunnen verwekken op hun kind”*, dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker met het uiten van een dermate algemene bewering geenszins kan volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen. Reeds bij het voormelde arrest, gevelde ten aanzien van verzoekers vader, en bij arrest nr. 307 108 van 23 mei 2024 van de RvV, gevelde ten aanzien van verzoekers moeder, werd genoegzaam vastgesteld dat verzoekers ouders geen gedragingen hebben gesteld en geen elementen aanreikten die maken dat zij in aanmerking komen voor internationale bescherming. Waarom verzoeker, in tegenstelling tot zijn ouders, op basis van de gedragingen van deze ouders wel in aanmerking zou (kunnen) komen voor internationale bescherming, kan in dit kader hoegenaamd niet worden ingezien en wordt door verzoeker op generlei wijze uitgewerkt of aangetoond.

Met betrekking tot verzoekers psychische problemen en kansen op onderwijs, wordt in de bestreden beslissing verder met recht gemotiveerd:

“Betreffende de verklaring van je moeder dat je in Georgië niet de nodige psychologische begeleiding zou kunnen krijgen en niet naar de kleuterschool zou kunnen (CGVS, p. 7), dient eveneens te worden opgemerkt dat deze problemen buiten het toepassingsgebied vallen van de Vluchtelingenconventie en de definitie van subsidiaire bescherming. Je moeder verklaarde dat je enkel omwille van het gebrek aan kinderpsychologen in jouw regio en een gebrek aan financiële middelen geen psychologische zorg zou kunnen krijgen in Georgië. Er zijn volgens haar geen andere redenen waarom dit niet zou kunnen (CGVS, p. 7). Dat je niet naar de kleuterschool zou kunnen komt volgens haar omdat deze niet bestaan in Georgië (CGVS, p. 7). Deze redenen houden geen verband met een van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. Evenmin vormen deze problemen een reëel risico op ernstige schade die de toekenning van subsidiaire bescherming zouden noodzaken.”

Verzoeker slaagt er, mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen inzake de door hem aangevoerde psychische problemen, niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Nog daargelaten dat de verklaring dat verzoeker in dit kader in Georgië geen (afdoende) behandeling zou kunnen genieten op generlei wijze wordt gestaafd of onderbouwd, dient namelijk te worden opgemerkt dat deze problemen, mede gelet op de voormelde, pertinente en terechte motieven, *an sich* geen aanleiding kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoeker. Mede gelet op het voorgaande, toont verzoeker hoegenaamd niet aan en maakt hij niet aannemelijk dat zijn psychische problemen op zich vervolging zouden uitmaken en/of dat hij op basis van deze problemen vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin

van bewijs aan dat zulke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat verzoeker zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Derhalve blijven zij onverminderd gelden.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht gemotiveerd:

“De documenten die je voorlegde vermogen niet om bovenstaande vaststellingen om te buigen. Het attest van jouw psychologe kan enkel aantonen dat je in België onder haar behandeling staat. Jouw psychologische problemen worden in deze beslissing niet betwist door het CGVS, maar zijn zoals hierboven al gesteld op zich onvoldoende om een nood aan internationale bescherming aan te tonen. De foto's van de grens in Zuid-Ossetië en bijbehorende uitleg van jouw moeder hebben enkel betrekking op de algemene situatie aldaar, waarvan het CGVS reeds op de hoogte is. Ze veranderen niets aan de vaststelling dat je bij terugkeer niet noodzakelijkerwijs in Zuid-Ossetie zou moeten wonen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Waar hij opnieuw beweert dat hij naar Zuid-Ossetië zou moeten terugkeren, dient immers te worden herhaald dat zulks op basis van het voorgaande niet kan worden aangenomen. Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven volledig onverlet.

Wat betreft de handgeschreven verklaring van verzoekers moeder, zoals bij het verzoekschrift gevoegd, kan nog worden opgemerkt dat ook deze niet van zulke aard is dat deze afbreuk kan doen aan het voorgaande of om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken of aan te tonen. Hetgeen in deze verklaring wordt aangegeven, overstijgt het niveau van de blote beweringen namelijk niet. Verzoeker toont, mede gelet op hetgeen hierover reeds werd aangegeven in het hoger aangehaalde, ten aanzien van zijn moeder gevelde arrest van de RvV, geenszins aan dat zijn ouders een zodanig politiek profiel zouden hebben en/of dat de situatie in Georgië van zulke aard zou zijn dat hij aldaar *in concreto* zou riskeren te worden geviséerd of vervolgd omwille van de politieke mening van zijn ouders, en dit dan nog in zulke mate dat hij nood zou hebben aan internationale bescherming. Evenmin kan zulks uit de heden voorliggende, beschikbare landeninformatie worden afgeleid. Uit deze informatie blijkt, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, hoegenaamd niet dat personen met zijn profiel in Georgië zouden worden geviséerd. Evenmin blijkt hieruit dat er in Georgië *“oorlogsdreiging”* zou zijn of dat de situatie aldaar *an sich* *“Levensbedreigend”* zou zijn.

3.8. Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een apart verzoek rechtvaardigen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.9. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat en op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel *in casu* en door bestreden beslissing zou zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit beginsel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande tot slot geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier april tweeduizend vijftientig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT